

1/2015

Pohjan Tähti

LPKJ

Sara Miesmaa

045 651 8406

sara.miesmaa@gmail.com

ALPKJ

Heidi Saarinen

041 506 2496

heidijk.saarinen@gmail.com

SIHTEERI

Karoliina Lisko

050 555 7041

karoliina.lisko@iki.fi

LUOTSIT

SPO: Johannes Miesmaa, 045 132 3231

SKO: Katri Nikulainen, 040 502 5341

TAO: Maria Koskela, 040 963 4794

SMO: Raisa Lindeman, 050 308 0773

VLO: Saana Korkiala, 040 701 3361

LIPPUKUNTA NETISSÄ

pv.onmky.fi

POHJAN TÄHDEN TOIMITUS

Päätoimittaja: Katja Jurmu

Toimittajat: Tiia Niemelä, Katrri Moilanen, Fanny Juusola, Katja Jurmu

Taitto: Katja Jurmu

TÄSSÄ NUMEROSSA:

Pääasiassa.....3

Tapahtumat.....4

Seikkaijaosaston talvileiri.....4

Valtias.....6

Tuisku.....8

Hyppy.....10

VBL.....11

M/S Pohjantähti.....14

Edellisten toimittajien

haastattelu.....16

Uuden toimituskunnan

esittely.....18

Konstit on monet.....21

Niihä oli.....22

Instagram.....23

Pohjan Tähti on Oulun NMKY ry:n
partiolippukunta Pohjan Veikkojen
virallinen jäsenlehti.

POHJAN TÄHTI NETISSÄ:

pv.onmky.fi/phjantähti

JUTUT LEHTEEN:

pohjantahti.pv@gmail.com

INSTAGRAM:

@pvpohjantahti

Etukannessa: Sini ja Heikki palkittiin

kesäleirillä. Kuva: Katja Jurmu

Takakannen tytöt: Tiia, Sini ja Katja

M/S Pohjantähdellä. Kuva: Aleks

Viitamäki

Pääasiassa

23. helmikuuta vastaanotimme uuden pestin Pohjan Tähdessä parissa. Emme itsekään vielä silloin tienneet mihin ryhdyimme, mutta tartuimme rohkeasti uuteen haasteeseen. Lehden suunnittelu alkoi keväisissä tunnelmissa frozen yogurthin äärellä. Tuona päivänä suunnittelimme Pohjan Tähdessä uutta suuntaa, ja keksimmekin paljon uusia ideoita.

Kevään edetessä aloimme tositoimiin ja huomasimme, ettei kukaan meistä ollut mitään tietoa lehden tekemisestä, saati sitten taittamisesta. Onneksi Tampereen vahvistus pelasti neidot pulasta ja nyt taitto-ohjelmakin on hallussa. Myös edellinen toimituskunta sai vastata moniin käytännön kysymyksiin. Kiitokset heille.

Lehti on tehty on hyvin nopealla aikataululla, joten kaikki uudet ideat eivät toteudu vielä tässä numerossa. Suunnitteilla lehteen on paljon uutta sisältöä. Emme kuitenkaan halua muuttaa lehden ilmettä kokonaan, joten myös vanhoja palstoja säilytetään. Pysykää siis kuulolla.

*Mukavia lukuhetkiä toivottaen
Pohjan Tähdessä uusi toimitus*

Tapahtumat

Seikkailijaosaston talvileiri 20-22.3

Perjantai

Oli jo myöhä, kun seikkailijat astuivat ulos bussista. Rinkat ja sukset kannettiin ulos bussista ja matka kohti Rokuan leirikeskusta alkoi. Perillä alkoi sitten petien laittaminen. Lopulta meni ulkona käymiseen ja syömiseen.

Lauantai

Ihmisiä heräsi ennen seitsemää, mutta loput heräsivät lehmäpillin toivotukseen. Söimme aamupalan kovalla ruokahalulla. Sitten aloimme tehdä sisärasteja, joissa tutustuttiin maailman partioihin ja musiikkeihin. Sitten teimme huikeat magneetit. Söimme ja lähdimme huikealle ja uskomattomalle hiihtoretelle. Kiipesimme urheasti korkealle mäelle, söimme siellä eväitä ja laskimme melkein koko matkan alas mäeltä. Sen jälkeen jatkoimme matkaamme kohti leirikeskusta. Matka oli vaarallinen ja täynnä mäkiä. Hiihdimme myös järven jäällä ja lopulta pitkän ja vaarallisen matkan jälkeen olimme perillä. Perillä söimme toisenkin väli-

palan. Pidimme rentouttavan lukuhetken kun luimme Aku Ankkaa. Sitten lähdimme mahtavalle ja legendaariselle seikkailumatkalle, jolla pyörimme mäkeä alas. Iltanuotiolle piti tehdä huikea sketsi. Iltanuotio oli todella jännä. Siellä oli kaikkea, kisoja ja sketsejä myöten. Sitten lähdimme nukkumaan.

Sunnuntai

Aamulla heräsimme ja teimme aamutoimet eli aamupesut ja -pisut. Sen jälkeen oli aamupalan aika ja sitten alkoi armoton pakkaaminen ja siivoaminen. Lopulta kaikki oli valmista, telta purettu, petivaatteet tuuletettu ja paikat luututtu ja imuroidu. Jonoittain sitten lopulta lähdettiin takaisin bussin luo. Reissu oli kokonaisuudessaan onnistunut. Paluumatka kesti 1h 10 min. Leiri loppui ynnille.

Kassiopeia
Kuvat: Sini Huotari

Valtias - Piirin talvikisat Lapualla 6.-8.2

Perjantaina matka alkoi tuttuun tapaan rautatieasemalta. Pohjan Veikkojen kuusi vartiota änkäytyivät vaunuun massiivisen tavaramäärän kanssa, tehden muiden matkustajien olon tukalaksi. Matka ei kuitenkaan onneksi kestänyt kauaa, joten muut matkustajat pääsivät piinastaan.

Rautatieasemalta lähdettiin suunnitamaan kisakeskukseen, jonne oli matkaa noin 4 kilometriä. Yli puolet matkasta käveltyämme järjestäjät ilmoittivat, että olisimme saaneet kyydin kisakeskukseen. Osa hyppäsi auton kyytiin ja osa taas päätti juosta kisakeskukseen. Muuten perjantai kului tavaroita pakatessa ja kisoihin valmistautuessa (not).

Lauantaina herättiin, tarkistettiin, että kaikki tarvittava on mukana, käytiin aamupalalla ja lähdettiin avajaisiin. Lähtörastilla tehtiin jakkara, jonka jälkeen vartiot lähtivät kiertämään muita rasteja.

Päiväsarjalaiset tulivat iltapäivällä maaliin, jonka jälkeen alettiin odottaa tuloksia. Lukuisten tarkistuspyyntöjen jälkeen saatiin lopulliset

tulokset. Pitkän taistelun jälkeen Minkki voitti oranssin sarjan ja Ilves vihreän, Lumikko sai hopeaa oranssissa sarjassa.

Sunnuntaiaamuna yösarjalaiset saapuivat maaliin ja alettiinkin jännäämään heidän tuloksiaan.

Tarkistuspyyntöjä tehtiin vielä enemmän kuin edellisenä päivänä, ja yrityksistä huolimatta PV:n kanta "hylättiin". Minkki sai hopeaa sinisessä sarjassa, Selles kultaa punaisessa ja Suhari hopeaa punaisessa.

Molemmat kiertopalkinnot, jotka
vietiin Lapualle tuotiin myös takaisin!

*Teksti ja kuvat:
Katri Moilanen*

Tuisku 3-6.4

Tuisku oli Pohjanmaan partiolaisten ensimmäinen talvipiirileiri. Se järjestettiin pääsiäisenä Taivalkosken Maijanlammella. Leirille osallistui yhteensä yli 600 partiolaista, joista pohjanveikkoja oli runsas 50.

Ensimmäinen leiripäivä kului teltoja ja leiriä pystyttäessä. Leirin aikana tarpojille ja samoajille järjestettiin päivittäin ohjelmalaaksoja, joissa he pääsivät vierailemaan. Lisäksi leirillä päästiin virpomaan ja samoajat pääsivät lyhyelle hiihtovaellukselle. Myös vaeltajille järjestettiin omaa ohjelmaa beachpartyjen hengessä. Monenlaista ohjelmaa oli siis tarjolla ja leiri jää varmasti kaikille mieleen uutena kokemuksena. Kysyimme pohjanveikoilta, mikä heidän mieliteensä oli leiristä tai mikä oli parasta tuiskulla. Ohessa muutamia kommentteja.

"Mulle parhaita hetkiä oli, kun samoajat nautti olostaan leirillä (ohjelmassa tai sen ulkopuolella). Varsinkin positiivinen palaute asiasta jota itse ei hoksannu.

Avartaa näkökulmia nääs.

Oli myös mukava nähdä pv:n leirin rakentuminen ja evoluutio koko leirin aikana. Kun antaa tilaa muiden tehdä, niin pitää oppia nauttimaan toistenkin kädenjäljestä."

- *Jussi Meriläinen, leirin samoajaluotsi*

"Parasta Tuiskulla oli kyllä ehdottomasti se meidän savun leiriportti! Varsinkin se, että niin moni osallistui sen tekemiseen oli tosi kiva juttu."

- *Sini Huotari, samoaja*

"Ei ihan huono"

- *Joose Yrjänäinen, samoaja*

-
- "1. Ei ollukkaan kamalaa
 2. Ne pipot!
 3. Ihmisten pelastaminen pekonilla
 4. Mun tiimi Heidi&Maria
 5. Osasin edelleen erällä
 6. Fluffy Bunny
 7. Savun pääsiäismuna
 8. PV:n linnoitus ja lumiveistokset
 9. "Teltaillaan syvissä lumissa"
 10. Ei tarvinnu mennä pihaan"

- Raisa Lindeman, keittiösupermoguli

Samoajat lähdössä virpomaan

Tiia Niemelä

Kuva: Sara Miesmaa

Hyppy

Tänä vuonna hyppy aloitettiin brunssilla Ynnillä, jonka jälkeen porukka jaettiin kahtia. Toiset pääsivät nauttimaan kylpylä Edenin aalloista, toiset suuntasivat pyöränsä kohti Tietomaan tornia. Iltapäivällä kokoontuimme Välvainion K-supermarketille ostamaan päivällistarvikkeita. Sieltä jatkoimme matkaa Hietasaaren leirikeskukseen, jossa valmistimme maukkaan päivällisen, saunoimme, pelailimme ja hengailimme. Sunnuntaina saimme vieraaksemme life coachin, jonka johdolla pohdimme läsnäolon merkitystä. Siivouksen jälkeen päätimme hypyn ja suuntasimme koteihimme.

Tiia Niemelä ja Katja Jurmu

Kuvat: Riku Niemelä ja Sara Miesmaa

VBL – eli miksi kättelen kuningasta cover photossani

Value Based Leadership -koulutus tarjoaa nuorille 20-25-vuotiaille järjestötoiminnan johtajille mahdollisuuden kehittyä arvopohjaisessa johtajuudessa. Koulutuksia järjestetään Ruotsissa useampiakin per vuosi, mutta suomalaisia on otettu mukaan noin yhdelle kurssille vuodessa ja tähän mennessä - meidän kurssimme mukaan luettuna - suomalaisia on koulutettu noin 90. Kurssilaiset eivät ole vain partiolaisia, vaan mukana on toimijoita kaikenlaisista järjestöistä.

Kurssi koostui neljästä viikonlopusta, kotitehtävistä sekä mentorointiohjelmasta. Kurssiviikonlopuista yksi pidettiin Helsingissä ja kolme Tukholmassa, paikallisen NMKY:n kauniissa Kär-sögården-kurs-

sikeskuksessa. Kurssin puolesta jokainen osallistuja sai myös mentorin, jolla on johtajakokemusta liike-elämästä ja tapaamisissa mentorin kanssa oli mahdollista keskustella oman johtajatehtävän haasteista ja huippuhetkistä.

Odotin kurssilta aika paljon, ja siitä huolimatta se ylitti odotukseni. Kurssin sisällöt olivat mielekkäitä, kurssilaiset motivoituneita ja koulutusmetodit vaihtelevia. Koulutus ei ole halpa ja hakuprosessi on tiukka, mutta erityisesti isommissa johtaja-

Kurssitodistukset jaettiin Yrjönpäivänä kuninkaan kirjastossa. (Kuva: Scouterna)

tehtävissä toimiville suosittelen kurssia koko sydämestäni – enkä ole vielä kuullut kenestäkään, joka ei suosittelisi! Kurssi huipentui huhtikuussa Yrjönpäivänä pidettyyn

diplomienjakotilaisuuteen, jossa itse hänen majesteettinsa (jonka säätiö koulutusta rahoittaa) jakoi meille kurssitodistukset.

Kurssiviikonlopuista kolme järjestettiin Tukholmassa Kårsögården-kurssikeskuksessa, joka tarjosi hyvät kurssitilat, kauniit päiväkävelymaastot ja herkullista ruokaa. (Kuva: Sara Miesmaa)

Kurssilla työskenneltiin vaihtelevissa kokoonpajoissa: isossa ryhmässä, pienryhmässä, pareittain ja jopa yksin. Erityisen läheiseksi muodostui oma pienryhmä. (Kuva: Janne Roslöf)

Kurssille osallistui 12 suomalaista ja 12 ruotsalaista nuorta johtajaa. (Kuva: Janne Roslöf)

Sara Miesmaa

M/S Pohjantähti

Seitsemän meren valloittajat -kutterin merikarhujen kootut seikkailut

"Oli kuuma ja kaunis päivä Nallikarin palmujen katveessa, kun uljas alus lipui rannan editse.

Tunsimme, kuinka moottorimme pärinä karjui halki vitivalkean hiekkarannan, kuin villikissa ulvoi tuo merten kauhu kahlittuna paattimme rautakannen alle. -Mikä uljaus, mikä voima... Kipparimme varmuus ja päättäväisyys inspiroi meitä, tuo seitsemän meren karaistunut kaikkitie-täjä, legendojen mukaan hän oli selvinnyt kohtaamisesta päittäin rautamalaisten, -merten kauhujen kanssa... Häntä kutsuttiin vaatimattomasti "Anniksi"

"Laivan merikarhut olivat jyrkeviä kuin vuoret. He tarttuivat tuumasta toimeen säällä kuin säällä. Valtavat hauikset pullistelivat flanellipaitojen alta, kun he kiinnittivät uljasta aaltojen hallitsijaansa laituriiin. Aluksen neidot olivat viehkeitä, kuin antiikin seireenit. Heidän kauneutensa lumosi kaikki, jotka erehtyivät katsomaan. -Alus tosissaan oli Oulun Rivieran hallitsija. Pohjanmeren syysmyrskyt tai kuuman kesäpäivän paahde ei saanut miehistöä hetkeksikään

unohtamaan tehtäviään. Voimanlähde, tuo ikiliikkuja niinikään, jota vanha kansa "Valmetiksi" kutsui, oli tehty kestäämään isältä pojalle. Raavas miehistö huolsi uskollisen rautapetonsa, vaikka välillä meriveden piiskaamat kädet olivatkin yltä päältä öljyn peittelemät."

"Kapteeni miehistöineen oli tunnettu kaikkialla, sielläkin missä alus ei ollut käynyt. Heidän maineensa kiiri heidän edellään läpi rantojen, saarien, kylien ja kaupunkien. -Kaikki tahtoivat nähdä tuon merten voittamattoman ryhmän. Aluksen liikkuesssa vesillä, kaikki nostivat kunnialiputuksen mastoihinsa. Rannassa kuin rannassa satamamestari tuli aina henkilökohtaisesti vastaanottamaan tuota suolapärskeiden kouluttamaa miehistöä. - "Ei huolta Rouva Kapteeni, pidämme hyvää huolta teistä, aluksestanne ja miehistöstänne täällä ollessanne", kuultiin satamamestareiden usein mairittelevan. Iltaisin Kapteenin ympärille kertyi valtavat määrät haltioituneita kuulijoita, kapteenin kertoessa tarinoita edellisiltä seikkailuilta miehistön hurraa-huutojen saattamana."

*Kuvat: Katja
Jurmu*

Haastattelimme Pohjan Tähten edellisiä toimittajia Sara Miesmaata ja Saana Korkialaa

I. Lyhyt esittely itsestäsi

Sara: Lippukunnajohtaja 24 vee.

Pohjan Tähteä olen rakkaudella toimittanut suunnilleen vuodesta 2007 asti. Saana tässä taas on supertaitava laumanjohtaja ja vielä parin kuukauden verran vaeltajaluotsi.

Saana: Olen lippukunnassa yrittänyt monenlaista, mutta yksi on pysynyt - olen ollut PT-toimituksessa 10 vuotta. Identiteettikriisi!

Sara: Saana on innostuva ja innostava tyyppi, joka jaksaa olla kiinnostunut kaikkien iloista ja suruista, oli kyseessä sitten lapsi tai aikuinen. Ihailtava piirre!

Saana: Sara on ihanan lämmin ja välittävä, helposti lähestyttävä ja idearikas.

2. Mitä tapahtuu, jos vaihdamme fontin comic sansiin? Lähteekö pesti alta?

Saana: Minullahan ei ole valtaa viedä pestiä, mutta lasken luottoni lippukunnanjohtajaan.

Sara: Timo repii pelihousut, Maria piiloutuu käsiensä taakse, minä lähetän kriisiraportin virallisten fonttien hylkäämisestä välittömästi Helsinkiin

Partioasemalle.

Saana: Olisihan se kamalaa, mutta myös luulen uuden toimituskunnan tekevän useita valintoja, joita en itse olisi tehnyt, mutta ne silti printtinä toimivat. Ehkä nyt pitäisikin tulla jostain aivan erilaista. Olen taittanut lehteä 10 vuotta, joten eiköhän minun valinnat ole jo nähty.

Sara: Ehkä Pohjan Tähti ottaa uuden provosoivan linjan, jossa Comic Sans edustaa kapinallisuutta? Mutta se huomautettakoon, että jos edes vilkaisette Papyrukseen päin, nii lakkautan lehden välittömästi.

3. Huolettaako, että tuhoamme teidän vuosien työn?

Saana: Itsekin tuhosin vuosia sitten edellisen päätoimittaja-taittajan vuosien työn. Ja ihan hyvä lehti sieltä tuhkista nousi. Mulla on täysi luotto uuteen tiimiin.

Sara: Samat sanat, en olis paljon tiimanttisempaa tiimiä Pohjan Tähdelle keksinyt. Mun eka lehti oli A6-kokosena A5-sivuilla ja kuvien pikselit pysty laskemaan ilman suurenuslasia. Pistäkää paremmaksi!

4. Mitä teet nyt, kun lehden tekemisen osaltasi loppuu?

Sara: Yhden Suomen suurimman partiolippukunnan johtaminen pitää mut varmaan sopivan kiireisenä toistaiseksi!

Saana: Minulla tulee useampikin pesti päätökseensä, jota odotan innolla.

Kerrankin tulee tilaa uusille partiomahdollisuuksille.

5. Mitä odotat, että uusi toimittajatiimi tuo lehdelle?

Sara: Uutta intoa ja uutta näkökulmaa siihen, mitä lehdestä halutaan lukea.

Saana: Hulluja ideoita, meidän luomista perinteistä irtautumista, uutta näkökulmaa koko lehden tekoon. Oletan tiimin olevan parempi kuin edeltäjänsä.

6. Mikä oli parasta ja mikä ikävintä Pohjan Tähtien toimittamisessa?

Sara: Parasta oli reissujuttujen ja muiden tuotosten lukeminen aina ekana. Pesti tarjoaa aika mielettömän mahdollisuuden elää mukana lippukunta-arjessa kaikilla tasoilla ja

hykerrellä kaikenlaisille partiokämmäilyille, retkien kohokohdille ja parhaille vitseille. Parhaita oli lasten kirjoittamat jutut, joista näki selvästi, mikä retkellä oli ollut parasta. Vaikka retkellä olisi ollut paljonkin hienoa ohjelmaa, saattoi lapsi kuvailla tarkasti kohta kohdalta, miten he olivat tehneet liha-

Sara ja Saana poseeraavat Marian kanssa lupauksenannossa

pullapastaa trangiassa. Tarkemmin ajateltuna nuo lapset taitaa nykyään olla lehden päätoimittajia, heh.

Saana: Parasta oli yhteistyö niin taittamisessa, toimittamisessa kuin ideoinnisakin. Sekä Satun että Saran kanssa pestin hoitaminen oli aivan hulvatonta. Ikävintä oli alussa, kun Pohjan Tähti tehtiin pelkkien reissujuttujen pohjalta. Kun niitä ei saatu, ei voinut tehdä lehteä. Kun hoksattiin, että voi keksiä muutakin, homma muuttui mielekkäämmäksi.

Sara: Ikävintä oli silloin, kun lehdet tehtiin vielä Ynnin kopiokoneella. Kopiointivaiheessa lehdillä oli yleensä jo aikamoinen kiire ja tietenkin tässä vaiheessa kone lopetti yhteistyön ja sylttäsi kolmen minuutin välein paperin johonkin kohti koneistoa.

Uuden toimituskunnan esittely

Pohjan tähteen etsittiin uutta toimittajaparia. Etsinnän tuloksena löytyi kaksi innokasta tiimiä. Alkuaan tietämättöminä toisistaan, molemmat lupautuivat pestiin. Myöhemmin selvisi, että on heille on haastaja. Kumpikaan ei kuitenkaan vetäytynyt, vaan piti sitkeästi pintansa. Seuraavassa johtajaneuvostossa haastajien identiteetit selvisivät ja pikaisen harkinnan jälkeen päädyimme yhteistyöhön. Vanha kisavartio oli jälleen iskussa.

UusiMaailma 2013 Porvoo

Kolme kysymystä uusille toimittajille

1. Kuka olet ja mitä teet?
2. Mitä teet Pohjan Veikoissa?
3. Mitä odotat uudelta pestiltä?

1. Olen Tiia 17v. Tällä hetkellä opiskelen toista vuotta Oulun Suomalaisen Yhteiskoulun lukiossa, josta toivon ensi vuonna valmistuvani. Lisäksi käyn parhaillaan autokoulua.

2. Partiossa lehden toimittamisen lisäksi toimin vartionjohtajana ja suoritan myös veneenohjaajakurssia. Odotankin innolla kesää ja merelle pääsemistä.

3. Tältä pestiltä odotan uusia haasteita ja uuden oppimista sekä sitä, että pääsen toteuttamaan itseäni lehden parissa. Ainakin meillä on hyvä tiimi kasassa ja runsaasti uusia ideoita!

1. Olen Katri 18v. Oon tämän kevään abi ja tällä hetkellä valmistun pääsykokeita varten.

2. Partiossa toimin joukkueenjohtajana, onnenonkijoiden kouluttajana ja kisavastaavana.

3. Ootan innolla lehden toimittamista, varsinkin ku voijjaan tehdä tätä vanhalla kisavartiolla ja saadaan kaikki meidän uudet ideat käyttöön!

1. Olen Fanny Juusola ja olen tässä Pohjan Tähdessä uudessa toimituksessa! Olen 18 vuotta vanha ja partiossa olen ollut koko elämäni, heti syntymästani lähtien. Siviilissä käyn lukiota ja harrastan lenkkeilyä ja joskus eksyn salillekin. Kaverit ovat myös tärkeitä.

2. Pohjan Veikoissa teen aika monipuolisia pestejä; johdan seikkailijoita, toimin kisavastaavana ja järkättiin tuossa joulun alla pukkipalvelukin – kuten tänäkin vuonna on tavoitteena. Lisäksi on nyt tämä uusi toimittajan pestikin.

3. Odotan tältä uudelta pestiltä paljon mukavia hetkiä toimituksen parissa, uutta taitoa ja kokemusta, sekä paljon kivoja juttuja lehtiin!

1. Olen Katja 18 vuotta. Tällä hetkellä opiskelen lukiossa toista vuotta tarkoituksena valmistua ylioppilaaksi keväällä 2016. Vapaa-aikani kuluu partion lisäksi lumilautailun ja opiskellen.

2. Partiossa olen aktiivisesti mukana viikkotoiminnassa sekä meripartiossa.

Juuri nyt pesteihini kuuluvat tarpojavartio Ketun johtaminen sekä Pohjan Tähdessä toimittaminen ja taitto. Kesän jälkeen suunnitelmissa olisi astua edellisen seikkailijaluotsin saappaisiin ja jatkaa Pohjan Tähdessä parissa.

3. Odotan Pohjan Tähdelle uutta suuntaa ja haluan oppia lisää lehden tekemisestä.

Konstit on monet

Ongelma: kaverisi laittavat sinut nukkumaan lätäkköön.

Miikan ja Eetun ratkaisu: vedä jätesäkki makuupussin päälle, ja tyydy kohtaloosi.

Onko sinulla ongelma johon tarvitset ratkaisua tai oletko mestari keksimään ratkaisuja muiden ongelmiin? Haluatko jakaa parhaimmat partioniksesi muillekin?

Lähetä oma ongelmasi, kaverin ongelma tai niksi osoitteeseen pohjantahti.pv@gmail.com ja sinunkin ongelmasi ratkeavat.

Niihä oli

"Tule Pohjan Veikkoihin, samoajasi ovat jo siellä!"

-Timo keksi uuden leimasimen Pohjan Veikoille

"Emmä ainakaa tähä pestii ala, jos en saa mun cv:hen päätoimittajan titteliä"

-Tiia ennen uuteen pestiin lupautumista

Eerik: Heidi, onko sulla jotai kurkkulääkettä?

Heidi: Miks sulla on kurkku kipee?

Eerik: ...Tungin kaukosäätimen kurkkuun.

-Suunnittelu Seminaari

Ilmianna partiotoverisi kuolemattomat lausahdukset:

pohjantahti.pv@gmail.com

Parhaat julkaistaan.

Instagram

Seuraavasta numerosta alkaen Pohjan Tähdessä toimitus julkaisee parhaan instagram kuvan tällä palstalla.

Tällä kertaa kuva valikoitui Pohjan Tähdessä toimittajan omista kuvakansioista. Kuvassa Kettu-vartio.

Haluatko, että juuri sinun partiokuvasi julkaistaan Pohjan Tähdessä? Nyt siihen on mahdollisuus! Tägää partiokuvasi instagramissa #pvpohjantahti ja #pohjanveikot, paras kuva julkaistaan.

Seuraa Pohjan Tähteä myös instagramissa @pvpohjantahti

